

عنوان مقاله:

ارزیابی حساسیت فیزیکی نوار ساحلی استان بوشهر بر اساس شاخص حساسیت زیست محیطی

محل انتشار:

فصلنامه علوم محیطی، دوره 2، شماره 7 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

رزیتا شریفی پور - دانشجوی دکترای محیط زیست، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات

افشین دانه کار - دکترای محیط زیست، استادیار، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

جعفر نوری دانه کار - دکترای محیط زیست، دانشیار دانشکده بهداشت، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

روش های مدیریتی در سواحل استان بوشهر به دلیل شتاب فزاینده ای که این استان در بخش توسعه اقتصادی به ویژه نفت و گاز داشته است باید در جهتی باشد که علاوه بر حفاظت و جلوگیری از تخریب و آلودگی دریایی، این ساحل را برای پژوهش پیوسته نگهداری نماید. این هدفی است که در این تحقیق دنبال شده است. به همین منظور با استفاده از تصاویر و ماهواره ای، محدوده مطالعاتی با توجه به خط ساحل و بیشترین میزان پیشروی آب، مدل های ارائه شده توسط NOAA و بازدید های میدانی، تقسیم بندی با استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی انجام شد. نتایج به دست آمده نشان داد، از مجموع ۷۳۴۰۶ هکتار مساحت ناحیه ساحلی در استان، ۲۵/۷۶ درصد را زمین های هموار تحت تاثیر جزر و مد با جنس گلی ماسه ای، ۸/۲۱ درصد را سواحل شنی دانه ریز تا متوسط، ۰۲/۱ درصد سواحل گراول دار، ۷/۰ درصد سواحل صخره ای در معرض، ۰۶/۰ درصد را سواحل صخره ای در پناه و ۰۵/۰ درصد را سواحل دارای پوشش مانگرو و تشکیل می دهد. نتایج این بررسی همچنین نشان داد حدود ۳/۹۹ درصد از مساحت سواحل استان در صورت بروز آلودگی نفتی، مواد آلاینده را در خود نگه می دارند و به راحتی پاک نمی شوند که این خود دلیلی بر توجه بیشتر به مدیریت سواحل در این استان است

کلمات کلیدی:

منطقه ساحلی، شاخص حساسیت زیست محیطی، مدیریت منطقه ساحلی، سامانه اطلاعات جغرافیایی، بوشهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1301667>

